

राधरङ्ग m. = सार, शीकर und जलदोपल H. an. 4, 29.

राधस् (von राध्) n. (das womit man Andere günstig stimmt, befriedigt) 1) Erweisung des Wohlwollens, Wohlthat, Liebesgabe; überh. Geschenk, Gabe NAIGH. 2, 10. NIR. 4, 4. चित्रं राधः häufig, z. B. RV. 1, 17, 7. 5, 13, 6. अस्मभ्यं तदसौ दानाय राधः समर्थयस्व ब्रह्म तै वसव्यम् 2, 13, 13. दाता राधः स्तुवते काम्यं वसु 22, 3. आ नो भद्रस्व राधसि 4, 32, 21. उरोष्टे इन्द्र राधसो विभ्वो रातिः 5, 38, 1. गव्य, अश्व्य 32, 17. रथवत् 7, 77, 5. स नो राधास्या भर 15, 11. महे रायो राधसो यद्दत्तः 28, 5. 8, 79, 2. इन्दो भवं मधवा राधसो मूहः 9, 81, 3. 10, 139, 5. AV. 5, 11, 11. 19, 7, 3. 20, 135, 9. ÇAT. Ba. 3, 7, 4, 11. — 2) Wohlthätigkeit, Freigebigkeit RV. 3, 31, 12. 4, 24, 1. 6, 10, 5. चोद् राधो मधोनाम् 7, 96, 2. न ते वर्तस्ति राधसः । यदित्ससि स्तुतो मधम् 8, 14, 4. 24, 22. 46, 11. 10, 7, 2. AV. 7, 46, 2. — 3) im Bhāg. P., wo das Wort wieder künstlich von den Todten auferweckt wird, können folgende Bedd. angenommen werden: das Gelingen, Zustandekommen: लोककल्पस्य राधसे 4, 24, 18. अवात्^० adj. dem es gelungen ist, der sein Ziel erreicht hat 7, 57. अल्प^० adj. dem wenig gelingt so v. a. unglücklich 10, 33, 23. das Streben, Ringen nach: अनन्य^० nach nichts Anderem strebend 9, 21, 17. न्यस्ताखिल^० 10, 63, 6. Macht 2, 4, 14. 4, 24, 33. अमोघ^० 7, 3, 22. इन्द्रिय^० 4, 31, 11. — Vgl. अ^०, अनवध^०, अश्व^०, घृष्वि^०, चित्र^०, तुवि^०, पङ्क्ति^०, विश्व^०, वीति^०, सत्य^०, सु^०, स्पार्ह^०.

राधस्पति (राध + पति: vgl. रथस्पति) m. Herr der Gaben: तं हि राधस्पति राधसो मूहः तयस्यासि विधतः RV. 8, 80, 14.

राधाकृष्ण m. N. pr. des Verfassers der Dhāturatnāvali COLEBR. Misc. Ess. I, 47.

राधाजन्माष्टमी f. Bez. eines best. 8ten Tages, des Geburtstages der Rādhā, Verz. d. Oxf. H. 14, b, 28. — Vgl. कृष्णजन्माष्टमी.

राधातन्त्र n. Titel eines Tantra Verz. d. Oxf. H. 141, b, 45.

राधादामोदर m. N. pr. eines Mannes HALL 103.

राधानगरी f. N. pr. einer Stadt in der Nähe von Uggājini REINAUD, Mém. sur l'Inde 113.

राधानुराधीय adj. zu den Nakshatra Rādhā und Anurādhā in Beziehung stehend: रात्रि, अथ यम् P. 4, 2, 6, Sch.

राधाभेदिन् m. Bein. Argūna's Bhūripa. im ÇKDā. — Vgl. राधावेधिन् und राध 3) c).

राधामाधव m. N. pr. eines Autors WILSON, Sel. Works I, 168.

राधामोहनशर्मन् m. desgl. Verz. d. Oxf. H. 263, b, No. 635.

राधारसमुधानिधि m. Titel eines Werkes Verz. d. Oxf. H. 131, b, No. 239. राधासुधानिधि WILSON, Sel. Works I, 177.

राधावत् (von राधा) adj. reich NALOD. 3, 50.

राधावल्लभ m. 1) der Geliebte der Rādhā, Bez. Kṛṣṇa's WILSON, Sel. Works I, 177. — 2) N. pr. verschiedener Männer Verz. d. Oxf. H. 289, b, No. 694. 290, a, 10. 291, a, No. 705. राय Ksairic. 44, 12.

राधाविनेद m. Titel eines Gedichts Verz. d. B. H. No. 577. — Vgl. राधिकाविनेद.

राधावेधिन् m. Bein. Argūna's H. 709. — Vgl. राधाभेदिन्.

राधासुधानिधि m. s. u. राधारसमुधानिधि.

राधि und राधी f. gaṇa बह्वादि zu P. 4, 1, 45. — Vgl. कृष्टराधि.

राधिक 1) m. N. pr. eines Fürsten, eines Sohnes des Gajasena

Bhāg. P. 9, 22, 10. — 2) f. आ Hypokoristikon von राध 3) f) β) Gtr. 1, 37. PANĀR. 1, 1, 2. Verz. d. Oxf. H. 20, b, 22. 25, a, 2. 27, a, 42. WEBER, KRSHNĀG. 322.

राधिकाविनेद m. = राधाविनेद Verz. d. B. H. No. 577.

राधेय (von राधा) m. metron. Karṇa's TRIK. 2, 8, 18. 3, 3, 124. H. 711, Sch. MBH. 1, 5221. 7051. 7095. 3, 14822. 4, 1300. 6, 5826. 8, 4355. R. 7, 6, 35. RĀGĀ-TAR. 5, 379.

राधोगर्त adj. durch Wohlthun angenehm, — beliebt VS. 6, 34.

राधोदय n. Erweisung von Gunst, das Geben von Geschenken RV. 4, 31, 3. 8, 4, 4.

राध्य (von राध्) adj. 1) durchzuführen, was man recht machen soll: स्तोमो यज्ञश्च राध्यो कृविष्मता RV. 1, 136, 1. तदुक्था ज्ञायते राध्यानि 4, 11, 3. — 2) zu gewinnen, zu befriedigen: तदो नरा शंस्यं राध्यं चाभिष्टिमनास्त्या वज्रं RV. 1, 116, 11. बृहस्पतेः सुविदत्राणि राध्या 2, 24, 10. एवा ते राध्यं मनः 8, 81, 28. सर्वे राध्याः स्थ zu verehren AIR. Ba. 7, 18. — Vgl. यात्राध्य.

राधेविक m. patron. SĀṢSK. K. 184, b, 4. wohl eine falsche Form.

रान्ध s. राण्ड.

रान्धसै m. patron. (aus dem Geschlecht der Andhaka) P. 4, 1, 144, Sch.

राप्य partic. fut. pass. von रूप P. 3, 1, 126. VOP. 26, 12.

राभस्य (von रभस) n. UGĀVAL. zu UNĀDIS. 3, 117. als Bed. von रम् DRĀTUP. 23, 5.

1. रामै (wohl desselben Ursprungs wie रात्री) 1) adj. (f. आ) dunkelfarbig, schwarz NIR. 12, 13. AK. 3, 4, 23, 143. H. 1397. an. 2, 334. MED. m. 26. fg. HALĪJ. 4, 49. रामे कृष्णे असिक्वि च AV. 1, 23, 1. Schaf 12, 2, 19. नास्य राम (= रमणीयः पुत्रः Comm.) उच्छिष्टं पिबेत् TAITT. Ār. 5, 8, 13. रामा eine Dunkle d. i. ein Weib gemeiner Herkunft: नाग्रं चिवा रामामुपैयात् TS. 5, 6, s, 3. TAITT. Ār. 5, 8, 13. Schol. zu KĀTJ. Ça. 13, 6, 27. Auch die Bedeutung 2. राम 2) c) a) wäre indessen hier möglich. Nach AK. H. an. und MED. auch weiss. — 2) m. a) eine Hirschart AK. 2, 5, 11. TRIK. 3, 3, 302. H. an. MED. — b) Pferd MED. — c) N. pr. eines Mannes RV. 10, 93, 14. mit dem patron. Mārgaveja AIR. Ba. 7, 27. 34. Aupatasvini ÇAT. Ba. 4, 6, 1, 7. Ġāmadagnja, Verfassers von RV. 10, 110. Im Epos und später erscheinen drei Rāma (daher राम als Bez. der Zahl drei VARĀH. BĀH. S. 8, 20), von denen die beiden ersten für Incarnationen Vishṇu's gelten: a) mit dem patron. Ġāmadagnja oder Bhārgava, ein Sohn der Reṇukā, auch पशुराम genannt, TRIK. 3, 3, 302. H. 848. H. an. MED. (wo रैपुकेये st. वैपुकेये zu lesen ist). रामः शस्त्रभूतामकम् (vgl. HARIV. 3869) sagt Kṛṣṇa BHAG. 10, 31. MBH. 1, 272. 2612. 3, 8658. 8, 1584. 12, 1715. fgg. 12948. HARIV. 2313. fgg. 5869. fg. रामरामविवाद R. 1, 3, 11 (5 GORR.). 74, 22. fg. 76, 1. R. GORR. 1, 77, 23. 37. RAGH. 11, 68. — β) mit dem patron. Rāghava oder Dāçarathi TRIK. 2, 8, 3. 3, 3, 302. H. 703. H. an. MED. MBH. 3, 11197. 15933. 12, 12949. HARIV. 822. 2324. fgg. 3063. fgg. 5871. 7373. R. 1, 1, 10. 17. 20. रामरामविवाद 3, 11 (5 GORR.). रमयत्येव स गुणैरुदरैस्तेरिमाः प्रजाः । यस्मादतो राम इति नामैतत्तस्य विश्रुतम् || R. GORR. 1, 1, 22. 6, 102. RAGH. 11, 68. VARĀH. BĀH. S. 58, 30. VP. 384. BHĀG. P. 9, 10. fgg. Spr. 2630. रामो हेममगं म वेत्ति 2631. रमते योगिना ऽनन्ते सत्यानन्दे चिदात्मनि ।